

[Fuglsang.]

ved at gaa med til et saadant beskedent Nedslag, som at de 10 pCt. skal beregnes af Grundbeløbet i Stedet for af Grundværdien som nu. Men altsaa, allerede disse to Nedslag bevirker jo, at de første 33 pCt. Stigning ikke rammes af Grundværdistigningsskylden, og naar disse 33 pCt. er fradraget, beskatter man altsaa kun Halvdelen, og Følgen er blevet, at Grundspekulationen stadig frodigt kan trives omkring vore Byer. Det er muligt, at Grundspekulanterne en kort Overgang i nogen Grad var opskræmte ved de energiske Krav, der blev rejst ogsaa her i Tinget, men det har nu vist sig at være ganske uden Grund. Der er ingen, der rører ved deres Spekulationsformuer, man fortsætter ved det gamle med at beskatte Ispinde, Chokolade, Kaffe, Cigaretter o. lign. Forbrugsvarer. Ogsaa i Fremtiden kan de med rolig Samvittighed udnytte de gunstige Konjunkturer, opnaa svimlende Fortjenester ved den Form for privat Initiativ, der bestaar i bare at sidde og vente paa at indkassere de Værdistigninger, som Samfundet skaber, bl. a. ved offentlige Anlægsarbejder, Veje, Baner, Vand, Gas og Lys o. s. v.

Ogsaa paa dette Omraade har man Eksempler nok i Københavns Omegn. Saaledes blev der solgt en Grund i Rødovre, som i 1936 var vurderet til 5 000 Kr., i 1946 blev den solgt for 63 000 Kr. eller det 13-dobbelte.

I 1942 blev der i Omegnen af København købt en Grund paa 22 000 m² for 32 Øre pr. m². Nu vilde Skæbnen, at Samfundet projekterede en S-Bane, saaledes at denne Bane fik sin Station lagt ud for denne Grund. Dette udnyttede Ejeren saaledes, at den Grund, han selv betalte med 32 Øre, forlangte han nu 5 Kr. for pr. m², hvilket er en Stigning paa 1 560 pCt.

Saaledes er der stadig væk omkring København og Danmarks Storbyer Ting, som viser, at den hidtidige Lovgivning i hvert Fald ikke har været effektiv, og der er Grund til at tro, at Lovforslaget i sin nuværende Skikkelse ikke viser sig stort mere virkningsfuldt. Samtidig hermed fordyrer dette naturligvis Byggeriet i uhyggelig Grad, og jeg kan fuldt ud give det ærede Medlem Hr. Kristen Amby Ret i, at der ligger noget vist forargeligt i den Kendsgerning, at den offentligt ydede Støtte til Boliger øjeblikkeligt forplanter sig i Form af højere Byggegrundspriser, øjeblikkeligt indkasseres af Grundejere i Form af Værdistigninger. Men overhovedet saa hindrer disse høje Grundpriser og denne Spekulation i Grundene, at der kommer det tilstrække-

lige Antal Byggegrunde frem. Herom taler f. Eks. den Tilstand, som et Areal midt i Københavns Hjerne som det gamle Banegaardsterræn befinder sig i i Øjeblikket. Og som det er i København, saadan er det sikkert overalt i Danmarks Storbyer. Jeg kan nævne f. Eks., at i Aalborg, hvor Mangelen paa Byggegrunde inden for selve Bygrænserne efterhaanden er katastrofal, ligger der midt i Byens Centrum lige ved Banegaarden de saakaldte Saur's Haver hen som ufremkommeligt Morads. I Sundby-Hvorup har man lignende Eksempler. Man har nu der søgt at købe nogle Byggegrunde af Cementmonopolet, men dette Foretagende, som i sin Tid købte disse Grunde for 500 Kr. pr. Td. Land, forlanger nu 49 000 Kr. pr. Td. Land for nøjagtig de samme Arealer.

Det er saadanne Forhold, som burde hindres af en Grundværdistigningslov, men det kan kun gøres effektivt ved virkelig helt og fuldt at inddrage de samfundsskabte Stigninger, og derfor maa mit Parti fastholde, at vi ønsker den samlede Grundværdistigning uden Fradrag, uden Halvering inddraget gennem Grundværdiskat.

Axel Sørensen: Det var ganske naturligt, at der i Perioden efter den foregaaende Verdenskrig skabtes Tilstande, som, efterhaanden som Aarene gik, nødvendiggjorde en Lov som den, der her er Tale om. Det blev det ærede Medlem Hr. Berthel Dahlgaard, der som Indenrigsminister i 1933, saavidt jeg husker, i det berømte Kanslergadeforlig fik en Lov med om en Beskatning af Grundstigning. Det er denne Lov, som har virket siden da, idet Revisionen af den er blevet udskudt Gang paa Gang. Jeg vil gerne paa mit Partis Vegne sige Tak til den højtærede Finansminister, fordi han har optaget en Henstilling fra det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard i Fjor om at foranledige, at Loven om Grundstigningsskyld kom til Revision i indeværende Samling og ikke længere forlængedes i uændret Skikkelse, da Loven ikke kan siges at virke efter sit Formaal og ogsaa rent teknisk set besidder visse Mangler.

Formaalet med Loven er at inddrage til Stat og Kommuner, til de offentlige Kasser, en større eller mindre Del af den Stigning i Jordværdien, som er fremkommet ved Befolkningsstilvæksten og en saakaldt samfundsskabt Udvikling omkring vore Købstæder og i Særdeleshed i Hovedstaden, som i den sidste Menneskealder har været i en rivende Udvikling og ikke længere har kunnet finde Byggegrunde inden for sit hidtidige Omraade, men har bidraget ved